

ระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน
ว่าด้วย วินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง วินัย และการรักษาวินัย และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้สอดคล้องกับข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ แห่งข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับข้อ ๑๙ แห่งระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วย การประชุมของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน จึงได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๒ ให้ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วย วินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง วินัยและการรักษาวินัย และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ หรือผู้ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการให้เป็นผู้บังคับบัญชา

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๖ ผู้ปฏิบัติงานต้องรักษาวินัยโดยกระทำการหรือไม่กระทำการตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๗ ผู้ปฏิบัติงานต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๘ ผู้ปฏิบัติงานต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม

(๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของสถาบันและทางราชการ
มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของสถาบันและของทางราชการ

(๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่สถาบันด้วยความตั้งใจอุทิศสละ เอาใจใส่
และรักษาประโยชน์ของสถาบัน

(๔) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบ
ของทางสถาบัน โดยไม่ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่สถาบัน หรือ
จะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางสถาบันจะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวน
คำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้อง
ปฏิบัติตาม

(๕) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่สถาบันจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่มิได้

(๖) ต้องรักษาความลับของสถาบัน

(๗) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคีและต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติงานระหว่าง
ผู้ปฏิบัติงานด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติงาน

(๘) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อ
สถาบันเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

(๙) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตนมิให้เสื่อมเสีย

(๑๐) กระทำการอื่นใดตามที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินกำหนด

ข้อ ๙ ผู้ปฏิบัติงานต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

(๒) ต้องไม่กระทำการอันเป็นการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

(๓) ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(๔) ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่

(๕) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยง
ธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน

(๖) ต้องไม่เป็นการกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงาน
คล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

(๗) ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการก่อกวน กดขี่ หรือข่มเหงกันในการปฏิบัติงาน

(๘) ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามที่สถาบันกำหนด

(๙) ต้องไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่องาน

(๑๐) ไม่กระทำการอื่นใดตามที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินกำหนด

ข้อ ๑๐ ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามข้อ ๗ หรือข้อ ๘ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๙ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย

ข้อ ๑๑ การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต

(๒) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่สถาบันอย่างร้ายแรง

(๓) ละทิ้งหน้าที่ติดต่อกันเป็นเวลานานเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของสถาบัน

(๔) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติก่ออย่างร้ายแรง

(๕) ดุหมั่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือทำร้ายประชาชนผู้ติดต่องานอย่างร้ายแรง

(๖) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๘ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๙ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่สถาบัน หรือทางราชการอย่างร้ายแรง

(๘) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใดๆ อันเป็นการฝ่าฝืนข้อบังคับ ระเบียบที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินกำหนดตามข้อ ๘ (๑๐) หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๙ (๑๐) ที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินกำหนดให้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๒ กฎที่ออกตามข้อ ๘ (๑๐) ข้อ ๙ (๘) และ (๑๐) และข้อ ๑๑ (๘) ให้ใช้สำหรับการกระทำที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่กฎดังกล่าวใช้บังคับ

ข้อ ๑๓ ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัยและป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินกำหนด

ข้อ ๑๔ ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัยจะต้องได้รับโทษทางวินัย ตามข้อ ๒๖ ของข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วย การบริหารงานบุคคลของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒

ข้อ ๑๕ การลงโทษผู้ปฏิบัติงานให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้ส่งลงโทษต้องส่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดและต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและปราศจากอคติ โดยในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยในกรณีใดและตามข้อใด

เมื่อได้มีคำสั่งลงโทษแล้ว ให้ดำเนินการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษทราบโดยเร็ว และให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานและให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษ ถ้าผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เมื่อได้ทำบันทึกลงวันที่ และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ ในกรณีที่ไมอาจแจ้งให้ทราบดังกล่าวได้หรือมีเหตุจำเป็น

อื่น ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการหรือที่ให้ไว้กับสถาบัน ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งในประเทศหรือเมื่อครบสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

หมวด ๒

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๖ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยให้ผู้อำนวยการสำนัก หรือผู้อำนวยการกลุ่ม หรือผู้จัดการกลุ่มงาน มีหน้าที่รายงานให้เลขาธิการหรือรองเลขาธิการที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการ เพื่อดำเนินการตามระเบียบนี้โดยเร็วด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

ผู้อำนวยการสำนัก หรือผู้อำนวยการกลุ่ม หรือผู้จัดการกลุ่มงาน ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๗ เมื่อเลขาธิการหรือรองเลขาธิการที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการ ได้รับรายงานตามข้อ ๑๖ หรือความดังกล่าวปรากฏต่อเลขาธิการหรือรองเลขาธิการที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการ ให้รีบดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยก็ให้ยุติเรื่อง

กรณีเลขาธิการหรือรองเลขาธิการที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการ เห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๑๘ กรณีมีมูลอันเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน เมื่อสอบสวนแล้วเสร็จและพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้เลขาธิการหรือรองเลขาธิการที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการ สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้างลดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้เลขาธิการหรือรองเลขาธิการที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการ สั่งยุติเรื่อง โดยทำเป็นคำสั่งและแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้เลขาธิการสั่งลงโทษอย่างใดอย่างหนึ่งตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ดังนี้

(๑) ภาคทัณฑ์ หรือ

(๒) ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง โดยตัดเงินเดือนหรือค่าจ้างได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๓ หรือร้อยละ ๕ ของเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ผู้นั้นได้รับหรือในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลาหนึ่งเดือน สองเดือน หรือสามเดือน หรือ

(๓) ลดเงินเดือนหรือค่าจ้าง โดยลดเงินเดือนหรือค่าจ้างได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๓ หรือร้อยละ ๕ ของเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

ในกรณีมีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

ข้อ ๑๙ กรณีมีมูลอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนเมื่อสอบสวนแล้วเสร็จและพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้เลขาธิการหรือรองเลขาธิการที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการ สั่งลงโทษ ปลดออก หรือไล่ออก แล้วแต่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาโทษก็ได้ แต่ห้ามลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก ทั้งนี้ การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกให้มีผลตั้งแต่วันและระยะเวลา ตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญโดยอนุโลม แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ลงโทษวินัยอย่างร้ายแรงหรืองดโทษ ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาให้เลขาธิการหรือรองเลขาธิการที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการ สั่งยุติเรื่อง

ข้อ ๒๐ ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อเลขาธิการหรือรองเลขาธิการที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการ หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ หรือมีหนังสือรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวน ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง เลขาธิการหรือรองเลขาธิการที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการ จะพิจารณาดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงดังต่อไปนี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

(๑) ละทิ้งหน้าที่ติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่อีกเลย และผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการหรือสถาบัน

(๒) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อเลขาธิการหรือรองเลขาธิการที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการ หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือหรือมีหนังสือรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๒๑ ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือต่อเลขาธิการหรือรองเลขาธิการที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการ ว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท และไม่เกี่ยวกับงานของสถาบันหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นนอกจากการเป็นผู้ปฏิบัติงานไปแล้วโดยมิใช่ออกเพราะตาย เลขาธิการหรือรองเลขาธิการที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการมีอำนาจดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง

หรือพิจารณาตามข้อ ๑๙ และดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากงาน แต่ทั้งนี้เลขาธิการหรือรองเลขาธิการที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการต้องดำเนินการสอบสวน ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๒ ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ เลขาธิการมีอำนาจสั่งพักงานหรือสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวน หรือพิจารณา หรือผลแห่งคดีได้

ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนหรือพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดหรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษให้ปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีการณีที่จะต้องออกจากงานด้วยเหตุอื่น ให้เลขาธิการสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกัน ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นและให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างตามเดิม โดยให้ถือเสมือนว่าไม่เคยถูกสั่งพักงานหรือให้ออกจากงานมาก่อน

เมื่อได้มีการสั่งให้ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดพักงานหรือออกจากงานไว้ก่อนแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก เลขาธิการหรือรองเลขาธิการที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการมีอำนาจดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือพิจารณา และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๙ ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักงาน การสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักงาน และให้ออกจากงานไว้ก่อน การให้กลับเข้าปฏิบัติงาน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนหรือพิจารณา ให้นำกฎที่ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๓ เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม การสอบสวนพิจารณาผู้ปฏิบัติงานซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยตามข้อ ๑๘ หรือข้อ ๑๙ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๒๔ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งรองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ ผู้ปฏิบัติงาน ข้าราชการ ผู้รับบำนาญบำนาญ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีความรู้ความสามารถ จำนวนอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่งซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาและกรรมการอื่นอย่างน้อยอีกสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ในกรณีจำเป็นจะให้เป็นผู้ช่วยเลขานุการซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานด้วยก็ได้

คณะกรรมการสอบสวนต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรหรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายหรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัยหรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัยอย่างน้อยหนึ่งคน

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วแม้ภายหลังประธานกรรมการจะดำรงตำแหน่งระดับต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๒๕ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ทั้งนี้ให้มีสาระสำคัญตาม แบบ สส.๑ ทำระเบียบนี้

ข้อ ๒๖ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งโดยเร็วและให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ห้ามอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ แต่ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้แจ้งเป็นหนังสือและส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ตามภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหา หรือที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการหรือที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ไว้กับสถาบัน ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการโดยเร็ว แล้วให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่ได้รับแล้วเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน และส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้กรรมการทราบเป็นรายบุคคล

(๓) ส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งของผู้ถูกกล่าวหาไปให้ประธานกรรมการ เพื่อเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๒๗ เมื่อได้รับเรื่องตามข้อ ๒๖ (๒) แล้วให้ประธานกรรมการจัดให้มีการประชุม คณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกโดยเร็ว เพื่อกำหนดประเด็น วางแนวทางการสอบสวนและการรวบรวม พยานหลักฐาน

ข้อ ๒๘ การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่การประชุมตามข้อ ๒๗ ข้อ ๓๕ และข้อ ๔๗ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วยแต่ในกรณีจำเป็น ที่ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมากถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๙ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา
- (๒) มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดาของผู้กล่าวหา

(๕) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรม

การคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้านโดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างไรในการนี้ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านดังกล่าวให้ประธานกรรมการทราบและรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในการพิจารณาเรื่องการคัดค้าน ผู้ซึ่งถูกคัดค้านอาจทำคำชี้แจงได้ หากผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน และให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนขึ้นใหม่แทนผู้ถูกคัดค้าน หากเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลพอที่จะรับฟังได้ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้นโดยให้สั่งการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ทั้งนี้ให้แสดงเหตุผลในการพิจารณาสั่งการดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบแล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวนไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยเร็ว การสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในสิบห้าวันตามวรรคสาม ให้ถือว่าผู้ถูกคัดค้านนั้นพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวนนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว และให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนขึ้นใหม่แทนผู้ถูกคัดค้าน

การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวนไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๒๙ วรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและให้นำข้อ ๒๙ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๑ ภายใต้บังคับข้อ ๒๔ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าเหตุอันสมควรหรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลงหรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนให้ดำเนินการได้โดยให้แสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วยและให้นำข้อ ๒๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๓๒ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหลักเกณฑ์วิธีการและระยะเวลาที่กำหนด ในระเบียบนี้เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย

ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนห้ามมิให้บุคคลอื่นเข้าร่วมทำการสอบสวน

ข้อ ๓๓ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนและจัดทำรายงานพร้อมทั้งสำนวน การสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับถัดจากวันที่ มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกตามข้อ ๒๗

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมีเหตุผลและความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอ ขยายเวลาการสอบสวนตามความจำเป็นและให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาขยายเวลาได้ครั้งละ ไม่เกินหกสิบวัน ทั้งนี้ ให้เลขาธิการติดตามเร่งรัดการสอบสวนเพื่อให้แล้วเสร็จโดยเร็วต่อไป

ข้อ ๓๔ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้กรรมการ สอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่ามาจากผู้ใดและเมื่อใด เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ รับรอง ว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้ ถ้าหาต้นฉบับเอกสารไม่ได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลายหรือโดยเหตุประการอื่น จะให้นำสำเนาหรือพยานบุคคลมาสืบก็ได้

ข้อ ๓๕ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐาน ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเสร็จแล้ว ให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหา ไม่ได้กระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวน ให้รายงานผลการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวน แต่ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจากข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายรวมทั้งพยานหลักฐานที่ รวบรวมได้เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนให้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุป พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

การประชุมตามวรรคหนึ่ง ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่ น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

ข้อ ๓๖ การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ทำเป็นบันทึก ระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยในกรณีใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยจะระบุชื่อพยานด้วยหรือไม่ก็ได้ รวมทั้งแจ้งให้ทราบสิทธิ ของผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ สิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐาน หรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาได้ แล้วแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

บันทึกตามวรรคหนึ่ง ให้ทำตามแบบ สส.๕ โดยให้ทำเป็นสองฉบับมีข้อความตรงกัน ให้ประธาน กรรมการและกรรมการอีกอย่างน้อยหนึ่งคนลงลายมือชื่อในบันทึกนั้นด้วย

เมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้วให้คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบตามวัน เวลา และสถานที่ ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด เพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และเมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้วให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหา พร้อมทั้งอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้ผู้ถูกกล่าวหารับทราบข้อกล่าวหาโดยลงลายมือชื่อพร้อมทั้งวันเดือนปีในบันทึกนั้น แล้วมอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และอีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกเพื่อรับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวไว้ในบันทึกนั้น ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานตั้งแต่วันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว และให้มอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และอีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับบันทึกดังกล่าว ให้ส่งบันทึกนั้นทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ

เมื่อได้แจ้งข้อกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบตามวรรคสามแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งกำหนดวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในวันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวน หรือแจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการก็ได้ ในกรณีแจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบตั้งแต่วันที่ครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่งหนังสือดังกล่าวทางไปรษณีย์

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบตามที่กำหนดในวรรคสาม ให้ส่งบันทึกตามวรรคสองจำนวนหนึ่งฉบับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาตั้งแต่วันที่ครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่งบันทึกดังกล่าวทางไปรษณีย์

กรณีตามวรรคห้า คณะกรรมการสอบสวนจะส่งหนังสือกำหนดวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและชี้แจงว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใดไปพร้อมกับบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่งก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่อาจชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ตามวัน เวลา สถานที่และวิธีการที่กำหนดตามวรรคสี่และวรรคห้า โดยได้อ้างเหตุผลหรือความจำเป็น หรือในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีความจำเป็น จะกำหนดวัน เวลา สถานที่ หรือวิธีการเสียใหม่เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรมก็ได้

ในการแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคสาม หรือการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาด้วยว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า การกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาโดยละเอียดจะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้แล้วดำเนินการตามข้อ ๔๗ และข้อ ๔๘ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคสี่ และวรรคห้า ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์ จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนจะเห็นควรดำเนินการเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆเสร็จแล้วให้ดำเนินการตามข้อ ๔๗ และข้อ ๔๘ ต่อไป

ข้อ ๓๗ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ ๓๖ เสร็จแล้ว ก่อนเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๔๘ ถ้าคณะกรรมการสอบสวน เห็นว่าจำเป็นจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ให้ดำเนินการได้ ถ้าพยานหลักฐานที่ได้เพิ่มเติมมานั้น เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหา ทราบและให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้เฉพาะพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ทั้งนี้ให้นำข้อ ๓๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๘ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ยื่นคำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้วมีสิทธิยื่นคำชี้แจง เพิ่มเติมหรือขอให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ

ข้อ ๓๙ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยานต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดจึงจะสอบสวนได้

ข้อ ๔๐ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยานห้ามมิให้กรรมการสอบสวนผู้ใดกระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำอย่างใดๆ

ข้อ ๔๑ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียก ผู้ซึ่งจะถูกสอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่บุคคล ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน

การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยานให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตามแบบ สส.๓ หรือแบบ สส.๔ ทำระเบียบนี้แล้วแต่กรณี เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำ อ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่าถูกต้องแล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้คณะกรรมการสอบสวนทุกคนซึ่งร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึก ถ้อยคำมีหลายหน้าให้กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า ในการ บันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ชุดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้วให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือ ตัดเติมและให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่ง ที่ขีดฆ่าหรือตัดเติม

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อให้บันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้นำมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๒ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยานให้บุคคลนั้นมาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำตามวันเวลาและสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด ในกรณีที่พยานมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่มาหรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันสมควรคณะกรรมการสอบสวน

จะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๓๒ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๔๘

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็นหรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญจะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๓๒ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๔๗

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวนหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบนี้

ข้อ ๔๕ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้ปฏิบัติงานผู้อื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่าผู้ปฏิบัติงานผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้สอบสวนหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในหลักเกณฑ์และระเบียบนี้ กรณีเช่นนี้ให้ใช้พยานหลักฐานที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนโดยแยกเป็นสำนวนการสอบสวนใหม่ให้นำสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนเดิมรวมในสำนวนการสอบสวนใหม่ หรือบันทึกให้ปรากฏว่านำพยานหลักฐานใดจากสำนวนการสอบสวนเดิมมาประกอบการพิจารณาในสำนวนการสอบสวนใหม่ด้วย

ข้อ ๔๖ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดหรือต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๓๖ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๔๗ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้วให้ประชุมพิจารณา ลงมติว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดวินัยกรณีใดตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด

ข้อ ๔๘ เมื่อได้ประชุมพิจารณา ลงมติตามข้อ ๔๗ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวนซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สส.๖ ท้ายระเบียบนี้เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

รายงานการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วยเรื่องที่สอบสวนข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ข้อกล่าวหา พยานหลักฐานที่สนับสนุนหรือหักล้างข้อกล่าวหา ประเด็นที่ต้องพิจารณาความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน และลายมือชื่อกรรมการสอบสวนทุกคน รวมทั้งให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อกำกับไว้ในรายงานการสอบสวนหน้าอื่นด้วยทุกหน้า ในกรณีที่กรรมการสอบสวนคนใดมีเหตุจำเป็นไม่อาจลงลายมือชื่อได้ ให้ประธานกรรมการสอบสวนบันทึกเหตุจำเป็นดังกล่าวไว้ด้วย และในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้แสดงชื่อและสรุปความเห็นแย้งของผู้นั้นไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย ในการนี้ผู้มีความเห็นแย้งนั้นจะทำบันทึกรายละเอียดความเห็นแย้งและลงลายมือชื่อของตนแนบไว้กับรายงานการสอบสวนด้วยก็ได้

ข้อ ๔๙ เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของการสอบสวน ถ้าเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามข้อ ๕๐ แต่ถ้าเห็นว่าการสอบสวนยังไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ก็ให้สั่งหรือดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่ายังไม่มี การแจ้งข้อกล่าวหาหรือการแจ้งข้อกล่าวหายังไม่ครบถ้วน ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาหรือแจ้งข้อกล่าวหาให้ครบถ้วนโดยเร็ว

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าควรรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเห็น

(๓) ในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินการใดไม่ถูกต้อง ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๕๐ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้วให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวน ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัยให้สั่งยุติเรื่อง หรือผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควรโดยเร็ว

ข้อ ๕๑ ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติม ให้กำหนดประเด็นพร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้หรือผู้สั่งสอบสวนเพิ่มเติมเห็นเป็นการสมควรจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ในกรณีเช่นนี้ให้นำข้อ ๒๓ และข้อ ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้ส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมไปให้ผู้สั่งสอบสวนเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเห็น

ข้อ ๕๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ ๒๔ ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป และให้เลขอาธิการหรือรองเลขอาธิการที่ได้รับมอบหมายจากเลขอาธิการแล้วแต่กรณีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ ๕๓ ในกรณีปรากฏว่าการดำเนินการใดไม่ถูกต้องตามระเบียบนี้นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๙ ข้อ ๕๒ ให้เฉพาะการดำเนินการนั้นเสียไป และถ้าการดำเนินการนั้นเป็นสาระสำคัญที่ต้องดำเนินการหรือหากไม่ดำเนินการจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้แก้ไขหรือดำเนินการนั้นเสียใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๕๔ การนับระยะเวลาตามระเบียบนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นเวลาเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุดถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ข้อ ๕๕ การใดที่มีได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้นำกฎ ข้อบังคับ หรือระเบียบของ ก.พ. ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๖ ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้สอบสวนผู้ปฏิบัติงานผู้ใดโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ และการสอบสวนนั้นยังไม่แล้วเสร็จให้ดำเนินการสอบสวนผู้นั้นตามกฎหมาย กฎ ระเบียบหรือหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่ในขณะนั้นต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ ส่วนการพิจารณาและดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

เรืออากาศเอก

(อัจฉริยะ แผงมา)

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

แบบ สส. ๑ - สส. ๖ แบบทำยระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน
ว่าด้วย วินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๒

แบบ สส. ๑

คำสั่งสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ที่ .. /....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

ด้วยชื่อ..... เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน.....
พนักงาน/ลูกจ้าง ตำแหน่ง..... สำนัก/กลุ่ม.....เลขที่.....
มีกรณีมีมูลกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติ
การแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบ (อนุบัญญัติ).....
เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ จึงออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาเรื่อง
ดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ/นามสกุล	ประธานคณะกรรมการ
(๒) ชื่อ/นามสกุล	กรรมการ
(๓) ชื่อ/นามสกุล	กรรมการ
(๔) ชื่อ/นามสกุล	กรรมการ
(๕) ชื่อ/นามสกุล	กรรมการ และเลขานุการ
(๖) ชื่อ/นามสกุล	ผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

ให้คณะกรรมการสอบสวนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดใน.....
แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่อง
อื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่ง หรือการสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้อื่น ให้ดำเนินการตามข้อ.....ของ
..... ตามแต่กรณีนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ พ.ศ.

(.....ชื่อผู้ออกคำสั่ง.....)

.....ตำแหน่ง.....

บันทึกถ้อยคำพยาน

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

วันที่

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ).....เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน.....อายุ.....ปี
สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย
ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....ข้าพเจ้าได้ทราบ
แล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นพยานในกรณีที่.....สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง...
(ชื่อ).....ในเรื่อง.....และคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้ง
ให้ข้าพเจ้าทราบแล้วว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำ
อันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้าพเจ้า ขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะทำงานมิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ
หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าด้วยประการใด ๆ เพื่อจูงใจข้าพเจ้าเพื่อให้ถ้อยคำ
ก่อนการลงลายมือชื่อคณะกรรมการฯ ได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟัง และข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกถ้อยคำแล้ว ขอรับรองว่า
เป็นการบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้องจึงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

ลงชื่อ.....ผู้ให้ถ้อยคำ/พยาน
()

ลงชื่อ.....ผู้บันทึกถ้อยคำ
()

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อ).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ
()

ลงชื่อ.....กรรมการ
()

ฯลฯ

ลงชื่อ.....กรรมการ
() และเลขานุการ

ลงชื่อ.....ผู้ช่วยเลขานุการ
()

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะทำงานมิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าด้วยประการใด ๆ เพื่อจูงใจข้าพเจ้าเพื่อให้ถ้อยคำ ก่อนการลงลายมือชื่อคณะทำงาน ฯ ได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟัง และข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกถ้อยคำแล้ว ขอรับรองว่า เป็นการบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้องจึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

ลงชื่อ.....ผู้ถูกกล่าวหา
()

ลงชื่อ.....ผู้บันทึกถ้อยคำ
()

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อ).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ
()

ลงชื่อ.....กรรมการ
()

ฯลฯ

ลงชื่อ.....กรรมการ
() และเลขานุการ

ลงชื่อ.....ผู้ช่วยเลขานุการ
()

บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา
เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่.....

วันที่.....

ตามคำสั่ง.....ที่ ./... สั่ง ณ วันที่..... แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
วินัยอย่างร้ายแรง.....(ชื่อ).....คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานที่
เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา.....
.....นี้

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและ
พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่าเพียงพอที่รับฟังและดำเนินการต่อไปได้โดยมี
ข้อกล่าวหา และพยานหลักฐานสรุป ได้ดังนี้

ข้อกล่าวหา

สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา.....

ในการสอบสวนนี้ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
เป็นหนังสือและมีสิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมา
ก็ได้

บันทึกนี้ทำขึ้นสองฉบับมีข้อความตรงกัน และคณะกรรมการสอบสวนได้ลงลายมือชื่อไว้เป็น
หลักฐาน

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ
()

ลงชื่อ.....กรรมการ
()

ฯลฯ

ลงชื่อ.....กรรมการ
() และเลขานุการ

ลงชื่อ.....ผู้ช่วยเลขานุการ
()

สอบสวนที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ).....ได้รับทราบและลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาและสรุป
พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามบันทึกลงวันที่.....ไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าพยาน
คณะกรรมการสอบสวน และได้รับบันทึกนี้หนึ่งฉบับไว้เป็นที่เรียบร้อย

ลงชื่อ.....ผู้ถูกกล่าวหา
()

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ
()

ลงชื่อ.....กรรมการ
()

ฯลฯ

ลงชื่อ.....กรรมการและเลขานุการ
()

ลงชื่อ.....ผู้ช่วยเลขานุการ
()

รายงานการสอบสวน

สอบสวนที่.....

วันที่.....

เรื่อง การสอบสวน..... (ชื่อ)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

เรียน เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ตามคำสั่งสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ที่ .. /... สั่ง ณ วันที่แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง..... (ชื่อ)..... ในเรื่อง.....
..... นั้น

ประธานกรรมการได้รับสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสาร
หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาตั้งแต่วันที่และได้ประชุมคณะกรรมการ
สอบสวนครั้งแรกเมื่อวันที่

บัดนี้ คณะกรรมการการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนและได้ประชุมพิจารณามีความเห็น
ในเรื่องที่สอบสวนนี้แล้ว จึงขอรายงานสอบสวนโดยมีข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความเห็นดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....

.....

๒. การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น

.....

๓. เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ พิจารณาเห็นว่า กรณีนี้มีมูลที่ควรกล่าวหาว่า
..... (ชื่อ)..... กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาวางแผนทางการสอบสวน และได้ดำเนินการ
รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า
พยานหลักฐานเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่า..... (ชื่อ)..... ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ในเรื่องนี้ โดยมีข้อเท็จจริงในเบื้องต้นข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยสรุปดังนี้

ข้อเท็จจริงได้ความในเบื้องต้นว่า

.....

ข้อกล่าวหา.....

.....

พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

.....

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้เรียก..... (ชื่อ)..... ผู้ถูกกล่าวหา มาแจ้งและอธิบาย
ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาได้ลงลายมือ
ชื่อรับทราบและได้รับมอบบันทึกการแจ้งดังกล่าว ลงวันที่ ไปจำนวนหนึ่งฉบับแล้วด้วย

๖..... (ชื่อ)..... ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ดังนี้
คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

.....

พยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

.....

๗. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณา ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐาน
ต่าง ๆ และมีความเห็นดังนี้

ข้อเท็จจริงเบื้องต้น

.....

ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

.....

ประเด็นที่ต้องพิจารณา

.....

ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน

.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และพร้อมนี้ได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาด้วยแล้ว

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ

()

ลงชื่อ.....กรรมการ

()

ลงชื่อ.....กรรมการ
() และเลขานุการ

ลงชื่อ.....ผู้ช่วยเลขานุการ
()